

Pápalátogatás gyerekszemmel



LUGOSI-SZABÓ LÁSZLÓ BAZIL, 10 ÉVES TANULÓ, PILISCSABA

Testvéreimmel a pápai szentmisén

Nem tudok még egy olyan szép napot elképzelni, mint az a vasárnap volt.

Az egész már reggel 6 körül indult. Felkeltünk, reggeliztünk és már indulunk is. Elképesztően szeretek Budapestre utazni! A Jászai Mari téren villamosra szálltunk. Úgy képzeltem, hogy a jármű dugig lesz katolikusokkal, és igazam is lett! Két megállót mentünk, és elindultunk megkeresni a Z1-es szektort. Becsekkoltunk, és már bent is voltunk a Hősök terén. Mi egy zebrára telepedtünk le (teljesen komolyan, egy gyalogát-kelőhelyen üldögéltem!). A szentmisére már árnyékosabb helyet kerestünk, mert nagyon erősen sütött a nap. Itt ismertem meg Berci bácsit. (Ha olvasod a soraimat, üzenjük, hogy sose felejtsük el, mennyi finomságot adott nekünk.)

Amikor jött az áldozás, meglepődtünk, mert nagyon kicsi darab szentséget kaptunk. A kistestvéreim föl voltak háborodva, mert őket nem áldoztatta meg a római pap bácsi.

Mikor vége lett a szentmisének, édesanya úgy ítélte meg, hogy István és én két gombóc fagyit kapunk, Márton és Gergő egy gombócot, Teodóra egyet sem. Mindez nem is csoda, mert nagyon nehéz volt kibírni három kemény órát a gyerekeknek. Sőt, Teodóri szombaton még beteg volt, de édesapa addig imádkozott, míg meg nem gyógyult a pápai miséig.

Soha nem láttam ennyi keresztény embert együtt. Remélem, mindenki tisztában van vele, hogy lehet, hogy életében először és utoljára találkozott a Szentatyával.

